

Docent Valenčík, expert na důchody, o vládním plánu: Obyčejná krádež. Záplava lží, jaká tu ještě nebyla

svobodny-svet.cz/docent-valencik-expert-na-duchody-o-vladnim-planu-obycejna-kradez-zaplava-lzi-jaka-tu-jeste-nebyla

19. února 2023

PL/RADIM VALENČÍK

Informace postupně prosakující na veřejnost z Fialovy vlády a jejího okolí natolik popudilo docenta Radima Valenčíka, že si už nebere servítky a “reformu důchodů”, krerou mají plnou hubu jak ministři a minosterští poradci tak i zvolený prezident nezval krádeží maskovanou vodopádem lží. A vysvětluje proč.

Dnešní padesátníci by měli jít do důchodu v 66 letech. Čtyřicátníci mají mít nárok na důchod v 67 letech a lidé staří 34 let a méně by měli jít do penze v 68 letech. „Ještě nikdy v naší zemi tady nebyla tak intenzivní snaha zaskočit veřejnost a ještě nikdy nebyla veřejnost zaplavena takovým přívalem lží.“ Vysokoškolský pedagog, docent Radim Valenčík, který dlouhodobě navrhuje bezbolestný způsob penzijní reformy bouchnul do stolu. Při sledování nejrůznějších variant, která dává na stůl současná vláda, říká jedině: „Je to obyčejná krádež. To, že zlodějem je stát

dočasně ovládaný diletanty, kteří mají za úkol zdevastovat naši zemi, na tom nic nemění. O krádeži není dovoleno hlasovat ani v Parlamentu. Ale hlavně, nejsou žádné důvody pro tuto krádež.“

Než se dostaneme k tomu, co dlouhodobě navrhuje, pojd'me ke změnám, které lidé mohou očekávat rychle. Podle zákonné valorizace měl průměrně důchod od června stoupnout o zhruba 1500 korun. Podle vládního návrhu změny zákona, kterou by měla do března projednat Sněmovna, ale poroste v průměru jen o 750 korun. Pane docente, neznám nikoho, kdo by se penzijní reformou zabýval tak jako vy. Co na to říkáte?

Především vás chci uklidnit v tom, že zdaleka nejsem jediný, kdo dané problematice rozumí. A někteří mí kolegové významným aspektům této problematiky rozumí lépe než já. Vynikající rozbor problematiky penzijního systému dal například dlouholetý poradce odborů a senátora M. Štěcha Jaroslav Šulc na **stránkách sdružení Kudy z krize, zde**. Ale abych neuhýbal před opovědí na otázku. Tady vás neuklidním.

Je to něco, čemu se lidé zdráhají věřit. Uvedu to na konkrétním příkladu. Včera jsem měl setkání s přáteli v jedné hospůdce na Malvazinkách. Když jsem odcházel, oslovil mě muž od sousedního stolu, kterého jsem neznal, ale on mě ano. Uvedl stejný problém jako vy a dodal: „Vysvětluji kamarádům, co nás čeká, a oni mně nechtějí věřit. Řekněte jim, jak to je.“ Tak jsem uvedl stručně v číslech. Inlace je téměř 20 %. Pokud se týká spotřebního koše důchodů, tak může být i přes 20 %. To, co se navrhuje, je jen 50% valorizace snížení reálné hodnoty důchodů. To znamená, že reálně se důchody sníží téměř o desetinu! Přitom tato inflace je nákladová a nelze ji tak snadno zastavit, tj. o desetinu důchodů můžeme přijít několik let po sobě, a to při současném výrazném znehodnocování úspor. To si skutečně lidé nedokážou vůbec představit. Tak je dobré, že se o tom začínají bavit při různých příležitostech. Je to opodstatněné ještě z jednoho důvodu. Ještě nikdy v naší zemi tady nebyla tak intenzivní

snaha zaskočít veřejnost a ještě nikdy nebyla veřejnost zaplavena takovým přívalem lží. Někdy se argumentuje současným poklesem reálných mezd. Dlouhodobě ovšem reálné mzdy rostou. Pokud by se penze valorizovaly podle pětiletého klouzavého průměru reálných mezd, byli by na tom důchodci ještě lépe.

Opozice se hodlá obrátit na ústavní právníky, jenže ministr práce Marian Jurečka tvrdí, že má právo parametry valorizace upravit. Je to pravda?

Co je podstatou průběžného penzijního systému? To, že prostřednictvím něj člověk investuje do svého budoucího příjmu. Je to plně hrazený poručnícký statek typu pojištění, něco jako třeba havarijní pojištění. Jak bychom chápali to, že pojišťovna zruší platná pravidla, za kterých bylo pojištění uzavřeno, a bude vyplácet jen poloviční pojistky. Nazvali bychom to zlodějinou a obrátili se na soud. To, co chce udělat vláda, je totéž. Je to obyčejná krádež. To, že zlodějem je stát dočasně ovládaný diletanty, kteří mají za úkol zdevastovat naši zemi, na tom nic nemění. O krádeži není dovoleno hlasovat ani v Parlamentu. Ale hlavně, nejsou žádné důvody pro tuto krádež.

„Cítili jsme nutnost sáhnout do mechanismu (valorizace) i z hlediska nějaké obecné mezigenerační spravedlnosti, udržitelnosti do budoucna,“ řekl premiér Petr Fiala. Co k tomu říci?

To je jedna lež z toho přívalu lží, o kterém jsem mluvil. Ten člověk si to patrně ani neuvědomuje a neví, o čem mluví. Logika fungování průběžného penzijního systému s mezigenerační spravedlností a udržitelností systému vůbec nesouvisí! To, že v důsledku diletantské politiky vlády došlo k jednorázovému výkyvu v bilanci penzijního systému bylo zaviněno špatně nastavenými podmínkami předčasného odchodu do důchodu. Špatně nastavený systém selhal a začal působit přímo proti svému hlavnímu smyslu, proti motivaci lidí k dobrovolnému prodloužení výdělečné aktivity. Velké množství

lidí si spočítalo, že z hlediska očekávané inflace se jim vyplatí odejít předčasně do důchodu a budou mít důchod vyšší. Této situaci šlo snadno zabránit. Byl to jen diletantismus, nebo destrukce penzijního systému byla součástí plánu na devastaci ekonomiky naší země?

To je zřejmě jedna z verzí, které už byly publikovány v souvislosti s penzijní reformou, o které se teď tak žhavě diskutuje. Co je tohle za nápad?

Tady jsme u jádra problému a dalších lží či „neznalosti“ toho, o co jde. Není sporu o tom, že reforma penzijního systému je nutná. Dokonce není ani sporu o tom, že je nutné udržet poměr mezi těmi, kteří do penzijního systému přispívají a kteří z něj čerpají, i když zde existují i alternativní názory. Podstata sporu o pojetí reformy penzijního systému je následující: Jít cestou administrativního, demotivujícího, povinného, paušálního (či administrativně modifikovaného paušálního) prodloužení doby odchodu do důchodu, nebo jít cestou dobrovolného, individuálního, motivovaného prodloužení doby výdělečného uplatnění těch, kteří mohou a chtějí se seberealizovat ve své profesi? Na tuto alternativu by se měla zaměřit pozornost. Normální lidé, mladí, středního věku i starší, by si neměli kvalifikovanou a reprezentativní rozpravu k dané alternativě nechat ukrást, protože jinak budou okradeni, a to nejen o prostředky, které již odvedli nebo budou odvádět na své důchody, ale hlavně a především o svoji budoucnost. Není pravda, že reforma penzijního systému musí bolet, **jak např. uvedl P. Pavel**. Lze jít cestou, která prodlouží plnohodnotný život člověka a naplní jej smyslem, kdy byť i postupné rozvolňování profesních aktivit dává člověku pocit uspokojení, vědomí toho, že je prospěšný druhým, umožňuje mu uchovat společenské kontakty.

V interním materiálu ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka navrhuje, aby i po roce 2030 rostl důchodový věk postupně. S každým ročníkem o necelé dva měsíce. Je to přijatelné?

Tady se ministr Jurečka zpronevěřil sám sobě. Ještě v loni touto dobou se jednoznačně postavil na stranu individuálně motivovaného prodloužení doby odchodu do důchodu. Nyní podlehl tlaku a dělá, **že na svůj vlastní názor zapomněl**. Přitom tento tlak nepochází z naší země a jde proti naší zemi. Chybné je již samo časování.

Kritická léta budou 2040–2060, kdy bude penzijní systém jednorázově vystaven největší demografické zátěži, viz výše zmíněný rozbor J. Šulce. Demografické vlny lze prognózovat velmi přesně.

Kritické období snadno překonáme, pokud alespoň částečně využijeme následující možnosti:

- Výchovu od nejranějšího věku k pojetí dráhy profesního uplatnění jako běhu na dlouhou trať.
- Systému vzdělání zaměřeného na rozvíjení a uchování schopnosti neustále si doplňovat kvalifikaci a využívat možnost nezbytného upgrade kvalifikace.
- Zdravotní péči zaměřenou na to, aby byl člověk co nejdéle a v co největší míře psychicky a fyzicky fit.
- Pěstování firemní kultury tak, aby vytvářela pozice pro uplatnění lidí ve vyšším věku a současně přínosné pro firmu.
- Podporu opatření, která umožňují člověku ve vyšším věku postupně rozvolňovat jeho profesní aktivity.
- Budování tvůrčích mezigeneračních týmů, v nichž starší lidé mohou nalézt plnohodnotné a efektivní uplatnění.

Využití výše uvedených možností je závislé na vytvoření potřebných motivací zabudovaných do penzijního systému. Výkonnost penzijního systému = jeho motivační účinek pro všechny výše uvedené subjekty. Administrativní, nucené prodloužení doby odchodu do penze vede ke zničení těchto motivací, a tím i zničení výkonnosti penzijního systému.

| [Parlamentní listy](#)

■ ■ ■ ■ ■ (3 votes, average: **5,00** out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím pravidla diskuze.

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

•

Papy napsal:

20/02/2023_(08:09)

To je teda pekný expert, keď ani nerozumie základnému princípu priebežného systému a stále sa točí na nezmysle, že človek si niečo na dôchodok odvádza a potom mu to vláda neskôr dá (alebo nedá/ukradne). A pritom človek si nič neodkladá a to čo tam vloží vôbec nijako neovplyvňuje to, koľko následne dostane. To že niekto tvrdí, že je to parametricky nastavené tak, aby dôchodok človek závidel od toho, koľko prispieval, je iba dymová clona.

Odpovedeť

•

Papy napsal:

20/02/2023_(08:16)

Človek nemusí byť žiadny expert, aby chápal, že keď produktívne páry majú menej než dve deti, ľudia sa dožívajú v priemere 80 a do dôchodku chcú ísť v 60, pričom študenti dnes študujú do 25 a viac, tak nie je možné, aby jedno „dieťa“, pracujúce 35 rokov, uživilo dvoch rodičov po dobu 20 rokov (t.j. spolu 40). Na to nepotrebujem ani kalkulačku, dokonca ani prsty na ruke, aby som spočítal, že celé priebežný dôchodkový systém už v 21.storočí nedáva vôbec žiadny zmysel. Jediné riešenie, ako ho udržať, je nastaviť ho tak, aby sa väčšina dôchodku poriadne nedožila.

Nehovoriac o tom, že tá priemerná dĺžka dožitia, ktorá sa stále zvyšuje, to je iba taká potemkinovská dedina. Tí ľudia sú reálne mŕtvi skôr, než boli ich rodičia, akurát moderné zdravotníctvo tie „mŕtvoly“ dokáže lepšie udržiavať pri živote, čo tiež stojí strašné peniaze úplne zbytočne.

Proste sledujeme opäť a znova, rovnako ako pred 30 rokmi, posledné štádiá krachujúceho socializmu. Ľudia si nárokuje štátne dôchodky a štátne zdravotníctvo v objeme, ktorí spoločnosť reálne nedokáže zaplatiť.

Odpovedeť

